

טורי טסה גבריאל

285207

בן ימימה ויוסף

נולד ב- כ"ה כסלו תרצ"ה 2.12.1934

התגייס לצה"ל באוקטובר 1953

שרת בבא"ח 1

נפל ב- כ"ג אדר תשט"ז 6.3.1956

בעת מילוי תפקידו.

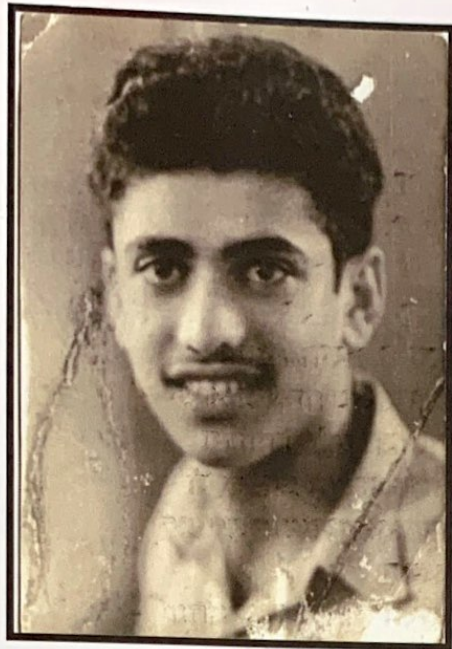
טסה גבריאל,

**בן יוסף וימימה. נולד ביום כ"ה בכסלו
תרצ"ה (2.12.1934) בתל-אביב. עם כל
היותו יליד אחת משכונות-העוני שבעיר,
הגיע, תודות למאמציו ושקידתו, לבית-
הספר התיכון "גאולה". גויס לצה"ל
באוקטובר 1953 ונלחם על צירופו
לחטיבה קרבית על אף משקלו הירוד.
גדולה הייתה שמחתו כשמבוקשו ניתן לו.
נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"ג
באדר תשט"ז (6.3.1956) והובא למנוחת-
עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-
שאול.**

"יהי זכרו ברוך"

גבריאל טסה ז"ל

גבריאל עם אחותו לאה ז"ל
ומיכלי ובן דודו חיים ז"ל.

גבריאל עומד בצד שמאל עם חברים וחברות בחתונת
אחותו לאה.

באיסונים

בעת שירותנו

גבריאאל בעת סיור גייפים בדרום

תעודות שונות

מדינת ישראל
 מספר התעודת / אגף כח אדם
 255207
 על-פי בסיס מידע המס' 255207
 מבוטלת ועל-אף לכאורה כלל לא האומה
 העברית וישא דמיון בנאום האומה אה אה
 זכרון אה קים הפקדון באומה
 בהגנת המולדת
 255207
 ראש הממשלה

"הגנה" חברה ישראלית לביטוח בע"מ
 כתב-ביטוח
 נושא לתעודה
 ביום החבר (ה) מסת חברי
 חבר נכבד
 מינימום נוחך לעובר כחול על חרמנו מספיק-בתפקיד
 של סקיר
 מחלים לך שמחליה למלך עבודתך ליושר ובחריבות
 ובסייע בידך להתקדם בתפקידך
 חברה ישראלית לביטוח בע"מ
 מס' 255207
 מס' 255207
 מס' 255207

מדינת ישראל
 מספר התעודת / אגף כח אדם
 התחלקה להנצחת החייל
 הקרוי,
 מספר: 406/7/32
 משפחה יקרה,
 מלוחה לכם בזה מצודת-קלף בחתימת ירו של
 ראש המספלה של מס יקירכם שנפל בסמכות ישראל.
 במורד שש בניבורי האומה ייספר זכרו
 באהבה ובקדושה.
 בכבוד רב,
 סגן-אורגן - טא"ל
 מנהל התחלקה

מדינת ישראל
 מספר התעודת
 אגף כח האדם / התחלקה להנצחת החייל
 משפחה יקרה,
 אהובי מס' 255207, שש בקדושה מ.נ.מ. א.א. 49-102
 מתוך חתימה מתמדת להרחבת פעולתנו בהנצחת זכר
 חללי צה"ל, באנו בעזרת הקרן הקיימת לישראל למבצע
 נטיעת עצים לזכר כל אחד מבחורינו אשר מסרו נפשם על
 הגנת העם והמולדת.
 בחילו ורחימו אנו מצרפים לאגרתנו זו תעודת
 הקה"ל לנטיעת אילן על שם יקירכם זכרונו לברכה.
 והיתה תעודה זו בביתכם כאות נוסף לחיי הנצח של
 השם היקר לא רק בלב האומה אלא גם בנוף המולדת.
 כאילו זה יכה שרשים ויחזק גזע, יעלה אמיר וילבלב -
 ובצלו יחסו ויגדלו דורות של בונים נמגיני ישראל.
 ברגשי כבוד
 מנהל התחלקה
 מס' 255207
 מס' 255207

בשדה

המוקשים

קרבה שעת חצות. גדוד "הבוקעים הראשון" נמצא בפאתי שדה המוקשים הראשון. בשלב הזה היתה "גבעה 2" בידינו, ועליפי הוראת המח"ט המתין הגדוד להשתלטות על "גבעה 6" בטרם יחל לנוע. במפתיע נשטף הגדוד בזרקורי האויב. חיילי הגדוד מיהרו להשתטח על הקרקע, אולם כלי הרכב נראו בבירור עליידי המצרים. נפתחה הפגזה ארטילרית כבדה לעבר כלי הרכב. אחדים נפגעו.

עם ההפגזה הראשונה במכת האש פתח המג"ד בתנועה, וכלי הרכב המובילים נעו בעקבותיו. הארטילריה המצרית חידשה את פעילותה והפעם היתה מדויקת יותר. אחד מכלי הרכב נפגע, סטה מן הדרך כדי להימנע מהתנגשות, ועלה אף הוא על מוקש.

לא היה אפשר להמשיך. הלוחמים קפצו מעל כלי הרכב והתחפרו בתוך שדה המוקשים. קל היה להתחפר בחול הרך שהיה בשטח, והארטילריה המצרית הסבה נזק מועט. חלפו ארבעים דקות.

המג"ד כינס מיספר פלסים, שהתקדמו עם הדקרים וחיפשו מוקשים נוספים. בינתיים רפתה הרע"ש האויב, וסא"ל פעיל הורה ללוחמיו לעלות על כלי הרכב ולחדש את התנועה בנתיב החדש.

בתנועה איטית וזהירה התקדם הטור, אולם כח"ל לוף שלושים דקות עלה אחד ה"שרמנים" על מוקש. בעקבותיו עלו על מוקשים שני כלי רכב נוספים, שיצרו מעין מחסום אש, דבר שעזר לארטילריה המצרית לתקן את הטיווח שלה ולדייק יותר. שוב זינקו הלוחמים מעל המשאיות והתחפרו בשטח.

בשלב הזה היה ברור למג"ד מדוע נשתבשה התוכנית. מעבר לשתי רצועות המוקשים היתה רצועה שלישית, שלא נראתה בתצלומי האוויר ואיש לא האמין שהיא קיימת. אולי זו הסיבה שהמצרים לא חסמו את הפרצות שנפרצו בשדות המוקשים הקדמיים.

"התקשרתי עם המח"ט כדי להתייעץ, והוא הורה לי לעזוב את שדה המוקשים וללכת בדגל" – סיפר מאיר פעיל – "אף שהיתה זו פקודה מפורשת, שקלתי אותה והגעתי למסקנה שאם אלך ברגל, אגיע לצומת – המרוחק רק תשעה קילומטרים מאיתנו – בשעות הבוקר, וללא הטנקים והזחל"מים לא אוכל לבצע את המשימה. לפן החל"טתי להישאר בשדה המוקשים ולחלץ את הטנקים והזחל"מים שלא נפגעו עדיין".

הגדוד היה בכי רע. תקוע בלב שדה המוקשים בשרכב נפגע חוסם את כל המעברים שנפרצו בו,

ארטילריה ומקלעים כבדים ממטורים עליו אש כבדה, והשחר עומד להפציע בתוך זמן קצר ולהרוג תיר את חיילי הגדוד השונים לגמרי במלכות המוקשים.

המג"ד החליט על ניסיון אחרון נוסף, לפריצת נתיב מעבה. הוא פקד על הזחל"ם שלו לנוע קדימה בפנסים דולקים ולהאיר לחבלנים את דרכם בתווך עה איטית ומורטת עצבים צעדו החבלנים לפני הרכב, בדקו את הקרקע שלפניהם בדקדקים, כשכל אותה העת שורקת אש אויב מעל לראשם.

מפקדו

אלוף בן דוד חיים

אלוף בן דוד חיים

(חב"ד) ז"ל גולני 1955-1956

מפקד חטיבת "גולני" 1955-1956

בשנת 1955 מונה חיים בן דוד (חב"ד) למפקד חטיבת "גולני", אך לפירסומו כאיש צבא זכה דווקא משמונה למוכירו הצבאי של דוד בן גוריון, אותו שירת גם בתקופת "פרשת לבון".

סיפור מותו

גבריאל טסה.

למרחב. יום ד כ"ד אדר תשט"ז
7.3.56.

"מאוקס המלכי לעליו עוקה האמנות
ה'ש' המלית אשר לעסקה דרכה בשלבי חוץ,
הטמן כ 10 ק"מ בלמות לעצבת לתור -
י'חק, בחוות חלוקה, כק"ה אח"י מן
הזבוב הביתאלי ה'ש' המלכי
למשהאל האוקס נפ"צ ח"ש שיש בלמנות
לית אחר לכן לפ"צ.
'קר החיות לבין בלמנות י"א נפ"צ."

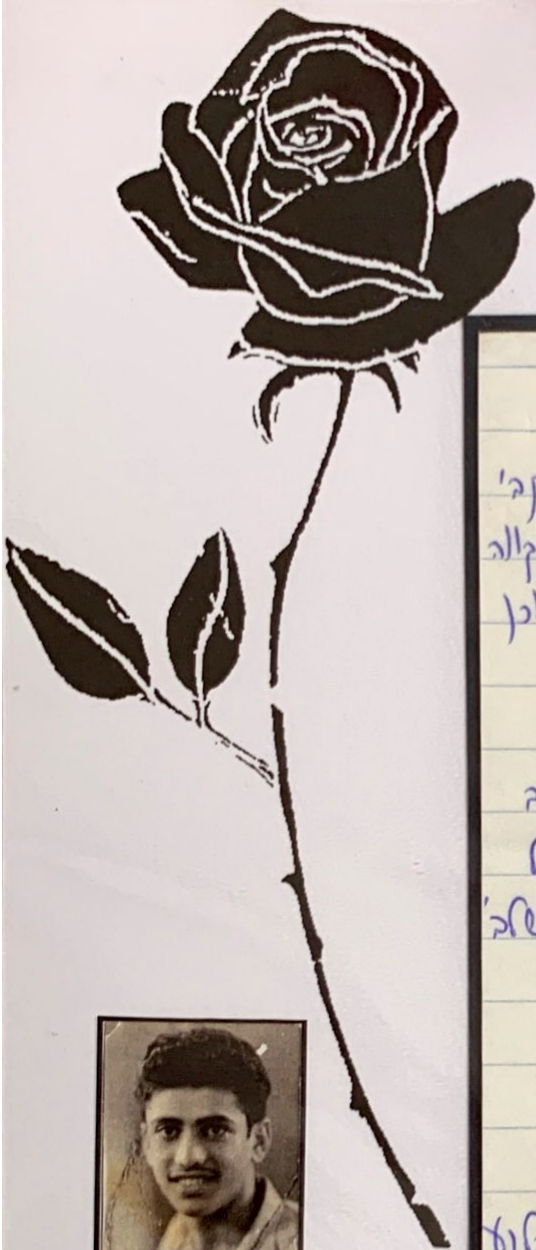
"לא אלה ג'אניק" - אשר זבולו לכה לחביו
להס'קומו "להס'ק" בל"ר או סבלותיה
בשלותיה ה'ב'א'.
"אני אלק עם סמ" ח"ר לרקע לבין
נתון לתחתיו".
למנח כנה היה זבולו,
ק'מ"ה לקצו, לבניה לקופתו ה'ש' לבנה
הקופתו, דבר שלו כ' לב' ש' התקנה
לובין י"א

עם כל אלו שיש להם קשרים קרובים, כל אחד
 נשקפו ה'כבוד, אבל אתם לא תשקפו
 ניתן לו
 חיינו מ'כבוד' את כל קרובים קרובים שיש לנו
 זה מה שיהיה לכם מ'כבוד' את כל קרובים קרובים.
 הבלתי ניתנת לה פחותה מאחרונה.
 לחיותו הבאה נכנסה לחיים.
 השמחה שבה שבת הכולל, כלל ו'אמת'
 אכן, כיוון שלא אתם משקפים אתם

שאלתם אתכם.
 אתם תראו לא חלה על השמחה -
 "המקרה קשה ביום" - אתם תראו -
 "אתם שבתו נ'כבוד' אתם תראו
 לקבלת נאום"
 כי קולו קולו אתכם תראו, כי
 תראו, כי אתם תראו אתם, אתם
 קולו אתם תראו, ו'אמת'
 אתם תראו אתם אתם תראו

זכור
 מתור

מכתב עבור "במחנה"

אלהי שמי יודע לך את המנהגים
 שהם חלקי שמי אלקי "במחנה" למקום קדוש
 שלמטה אלקי אבותינו הנבונים יצאו לנו
 המנהגים:
 בתור חיי אשה נחננו בתקופה זו
 בשמירה לעיתים קרובות לאלהי שמי
 בתורה אצלי הבאים שלמחנה בני כן
 חיי הנשים נשקו "ב"תורה" ו"ב"שמי"
 בתקופת השמירה.
 ל"א חסר האנוש במחנה האם אשר
 מוכרח לקצר דרך הולד.
 היות אלוהי אבות אלקי הולד
 אלקי אבשר אלקי אלקי הנשק כשאלוה
 לכונן אלקי אלקי אם בורה זו הולד
 אלקי אלקי אלקי אלקי קדוה
 הקנה יודע ברורה אלקי חיי
 הולד יודע אלקי אם אלקי נשמי

כן, אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי
 אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי
 אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי
 אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי
 אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי
 אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי אלקי

הצטקו היא אנקוב חכרי בצד החזק של
 החברה, אלו "אבוק" האהב סנאטאר
 בזמן האוץ, בכדי לאפשר נשיאת הכ"י
 גם ב"אנן" להבי' שימד מהרס אבות
 החכרי אפשר כיוון האוץ ואל בלורה
 כולמ'ט אבות שימדך את חזיקת היום
 בו בזמן שהחכרי אמאן את תפקיד
 האוץ המכוסה.
 זבאי הצטקו שמצאתי אנחול אביזר אלקה
 למחר שיבוא אה"ר אבילה בו הח"ר'ר
 ולפשיק אביזר".

תשובות המערכת:

אכן תשובת המערכת הולמת למה ברבא
 לאבוק אבוקת:

1. ההצעה הולמה באבוקו של ש.
 זבאי'ו אסה ילנה בורה ד'י לכה.
2. חזו'ו שבתי' אקולר גם לבקבת קבין
 חמוש חמוש/ קבין לכדי אנשק קא אשש
 מתן הסבר אמאל אביזר'ו.

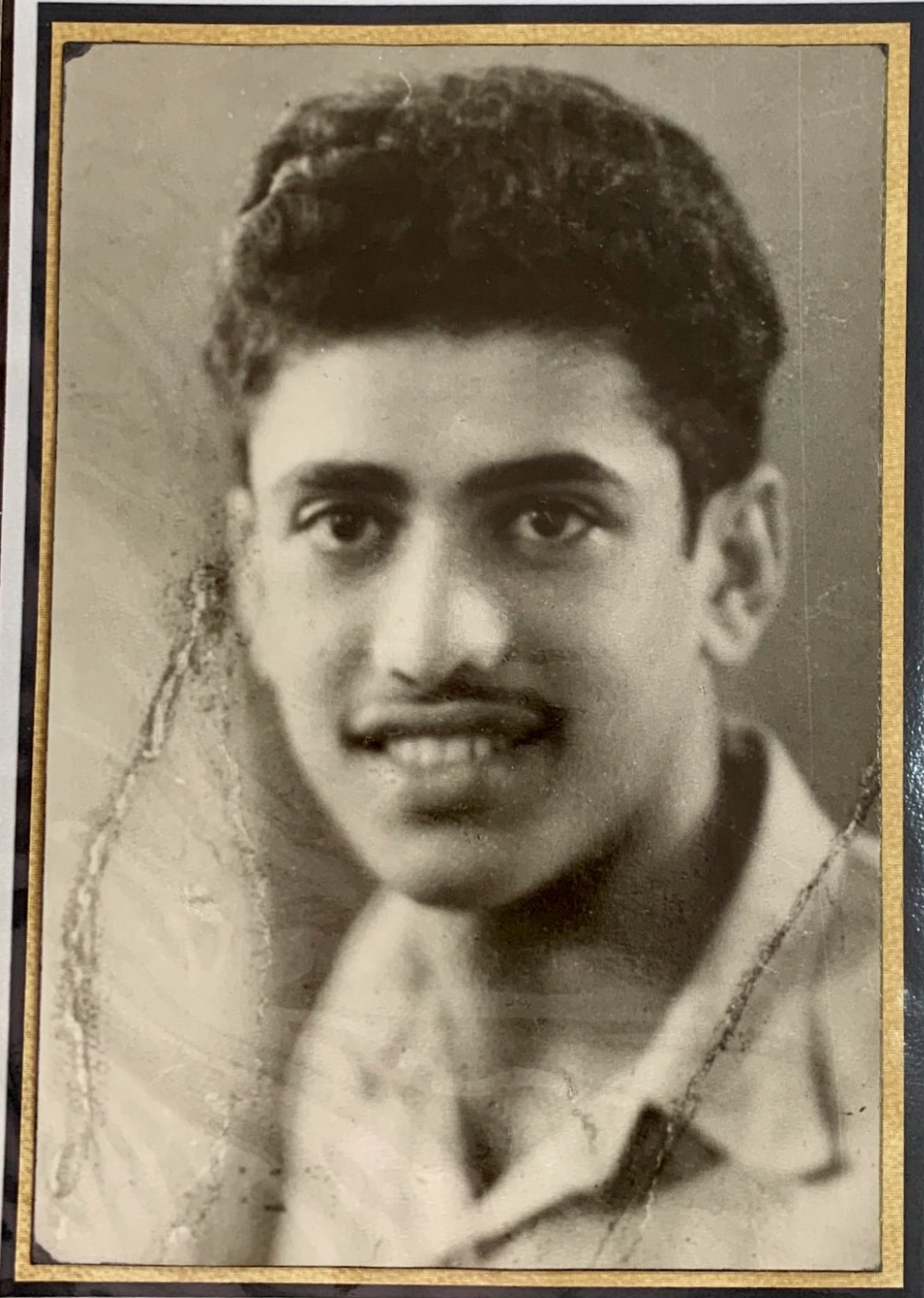
אלו תקיה כ' לבקבו ולבאז גר
 ילונק.

על החתום.

ר"סן אלוה אביזר'ו

טסה גבריאל
1934-1956

טסה גבריאל גבריאל -

בן יוסף ואמיה.

נולד ביום כ"ה בסיון תרצ"ב [12.12.1934]
בתל-אביב, אם לא הולקו ואלו אחים משמאל
הזמן לבוא, הולקו, תולקו אלמננו ושקבתו,
אלק הספר הקלון "גלוה"
גילס אר"ה" בלקאבר 1453 נולדו א צלבו

אחאבה קרבית א אל משקו הולקו
גלוה ה"ק"ה למחתי כשמהקשו נולקו א

נולד בשנת ג'ת"ו קפקלו ביום כ"ג באדר
תשט"ז [6.3.1956]. אהלו אלמות
אלמאם בלית הקדמת הלבוי בקדית שאל.

חזור בד, השכול!

צועד אני בתפר בין היס ובין החול,

דואה אני כנשר בין הדממה ובין הקול.

משעול חיי פרוש תחתי, נוקפים להם ימים,

אובדים אי-שם הדי קולי בנהם הגלים.

קוצף היס עם משבריו, גורף החול מן החופים,

חושף שניו הזמן, נוגס מן היפה שבחיים.

חורץ דינו השכול, אוסף את הטובים שבנערים

אלו שבלכתם מכאן נותרו כל-כך תמימים.

שקט לד, היס, עצור את הגלים!

עמד, הזמן, מלכת, הותר לנו ימים!

הרפה מן הבנים, חזור בד, השכול!

הרי להם בנינו ארץ, לחוף ימים תשכון!

חיי חייל בגולני!

השכמה עם שחר,
ומד"ס עד הגשר ולאחר -
טיפול נגמ"ש, ומסדר מג"ד,
אימון וקו, והינד נאהב.
מסדר כוננות,
ותרגילי היתקלות.
קשים חיי לוחם,
ובגולני כפל ויותר.
אך עם היציאה,
החזה מתנפת מגאוה:
כומתה חומה, אך רק בכותפתה
ותג העץ על הכתף בולט,
ואות הלוחם על החזה שולט.

בדם ויזע, כנגד הרשע,
נבמתה גאות יחידה:
מיחדת ומהוללה.
זעקת: "אלי-קרב"
ממש בכל מצב,
אם בטווס,
ובעיקר בפלמ"ס.
או בהתקלות,
תוך כדי הסתערות,
כשחברך נופלים מתים לרגליך,
אתה מתאפק וממשיך להסתער
אך אותם תמיד תזכור
חלק מחייך: חוק בל יעבור.
משפחת גולני המהוללה,
בנים אמיצים שיכלה,
אך אותם תמיד תזכור
בטקס ה"זכור"
שמותיהם חרוטים על עץ,
לגורל הימים, ועד הקץ.